

S PREDSEDSTVA OK SZDL

Celovito o samoprispevku II in III

Člani so najprej poslušali informacijo o pripravah na III. kongres jugoslovanskih samoupravljalcev, na katerem se bo zbral največji zbor samoupravljalcev, da spregovori o nadaljnji poti samoupravljanja in ekonomske ureditve. V teku so tudi v naši občini številne aktivnosti, ki jih vodijo posebni odbori pri koordinacijskem odboru, ki sta ga skupaj imenovali predsedstvi OK SZDL in OS ZSS. V razpravi so ocenili, da je potrebno vsebino priprav tekoče spremljati, ob tem pa so vse družbenopolitične organizacije dolžne posredovati čimveč pobud in predlogov. Izvršni odbor OK SZDL pa bo še podrobneje izdelal naloge, ki jih je v zvezi s pripravami že opredelilo predsedstvo KK SZDL.

Vsestranska pa je bila razprava o programu prireditve in proslav v zvezi z obeleževanjem 150-letnice rojstva Frana Levstika v Velikih Laščah. Program je bil v celoti sprejet, ob tem pa so bili dani še predlogi v zvezi s financiranjem dodatnih del, ki jih opravljajo v Velikih Laščah. Prav sedaj tečejo dela okrog preureditve

Poimenovanje

Predsedstvo je na zadnji seji soglasno podprlo predloga, da se osnovna šola Vič poimenuje po prvoborcu Marjanu Novaku-Jovu, ena izmed ulic v KS Vič pa po pobrateni občini Lajkovac.

dvorane v Zadržnem domu. Sami krajanji in krajevna skupnost so v ta namen že zbrali 3 milijone (novih) dinarjev, dodatna sredstva pa naj bi s širšo akcijo prispevali tudi občinske in mestne SIS iz morebitnih lanskih presežkov.

Poglobljeno in celovito poročilo o izvajanju gradnje objektov iz Samoprispevka II (v okviru mesta v gradnji še niso 4 objekti, med njimi tudi VVZ Trnovo) je bila osnova za živahno razpravo o vzrokih teh kasnitev. Nedvomno je vzrok zakasni-

tve za še edini preostali objekt v naši občini – za VVZ Trnovo – nezadovoljivo razreševanje pridobivanja zemljišča, ob tem pa moramo poudariti, da bo celoten program Samoprispevka II realiziran le v primeru, če bodo SIS nadzirale svoje obveznosti. Povsem na mestu sta bila oba zaključka, ki ju je predsedstvo sprejelo in sicer, da se je treba zavzeti za čimprejšnje izpolnjevanje obveznosti s strani vseh podpisnikov dogovora o plačilu viškov iz leta 1979; skupnost Samoprispevka II pa mora posredovati informacijo o tem, kdo je svoje obveznosti poravnal in kdo ne.

Pred člane pa je bil razgrnjen tudi predlog izhodišč in ocene stroškov za izgradnjo objektov družbenega standarda iz sredstev Samoprispevka III. Zanj naj bi se občani ljubljanskih občin odločali na referendumu v drugi polovici leta 1981. Samo gradivo je nepopolno, saj vanj niso zajeti finančni pokazatelji po virih in vseh fazah gradnje. Zato je predsedstvo upravičeno zavzelo stališče, da se javna razprava organizira šele po predhodno temeljito pripravljenem gradivu.

BILI SO MED NAMI

Slavo Kobe

Neizprosna smrt je tako nepričakovano iztrgala iz naših vrst Slavo Kobeta, družbenopolitičnega delavca, sodelavca »Naše komune«, do- brega tovariša.

Rodil se je pred 64 leti v družini, ki se je zlasti po smrti očeta, skromno preživljala. Z mnogo odrekovanja in z močno voljo je dosegel svoj cilj, doštudiral je na pravni fakulteti. Že v gimnazijskih letih se je ukvarjal z leposlovjem in publicistiko, čemur je ostal zvest vse življenje. Njegova življenjska pot se je prepletala z usodo tiste generacije, ki se je srečala z vojno in okupacijo. In tudi v tistih težkih trenutkih ni kolebal. Tako se je že 1941. leta vključil v NOB. Bil je aretiran in ujetništvo je preživel v zaporih od Šempetrske kasarne, Trsta, Koprna in Ancone. Po kapitulaciji Italije je odšel v partizane in 1945. leta se je vrnil v osvobodeno Ljubljano. Po vojni je opravljal odgovorne dolžnosti v republiki in mestu Ljubljani.

Ko se je 1966. leta preselil v našo občino, se je takoj vključil v njeno družbenopolitično delo. Svojo vsestransko aktivnost je razdal posebno v OK SZDL, kjer je bil dve mandati dobi član izvršnega odbora, v sedanjem mandatu pa predsednik koordinacijskega odbora za razvijanje socialistične solidarnosti. Prav tako pa je bilo izredno plodno tudi njegovo delo pri razvoju in poglobljanju socialne politike v občini, saj je bil že leta 1975 prvi predsednik skupnosti socialnega skrbstva, sedaj pa je vodil občinsko skupnost socialnega varstva. Težko je opisati vrsto njegovih prizadevanj in uspešnih razreševanj, pri čemer sta ga vedno odlikovala skromnost in tovarištvo. Bil je vedno poln idej in načrtov, vedno kritičen do sebe in do drugih. Njegova dosledna stališča niso poznala kompromisa. Za svoje delo je prejel vrsto priznanj in odlikovanj, med drugim tudi Red dela z zlatim vencem.

Tovariš Slavo pa je bil vrsto let tudi aktiven sodelavec našega glasila. Kot nekdanji član uredniškega odbora je v mnogočem z vrsto pobudami in s kritično realnostjo ter z mnogimi prispevki pripomogel h kvalitetnejši in bogatejši vsebini Naše komune.

Mlajši smo se od njega mnogo naučili, zato ostaja v trenutkih spoznanja, da se z njim ne bomo več srečali, toliko večja naša obveza do njegovega dela, ki smo ga vedno cenili in spoštovali. Spomin nanj pa ostaja spomin na človeka in tovariša, kateremu je bil smoter življenja borba za osvoboditev človeka in razvoj našega socialističnega samoupravnega sistema.

Iz družbenega plana razvoja

● Razvoj občine v preteklem srednjeročnem obdobju v primerjavi z ostalimi občinami v Sloveniji je bil, da je po ustvarjenem narodnem dohodku na prebivalca bila leta 1970 na 21. mestu, leta 1975 na 28. mestu in leta 1978 na 48. mestu. Beležili smo 1,6-odstotno rast prebivalstva in imeli večji naravni kot selitveni prirast. V letu 1978 smo beležili negativni koeficient selitvenega prirasta 7,4, kar nas pripelje do ugotovitev, da je v naši občini stanovanjska gradnja počasnejša kot v sosednjih.

● V osnutku plana 1981–1985 smo planirali povprečno letno rast družbenega proizvoda 6 odstotkov ob 2,2 odstotni rasti zaposlovanja, je v predlogu dogovora povprečna letna rast družbenega proizvoda znižana na 4,5 odstotka in zaposlovanja 1,9 odstotka.

● V skladu s stabilizacijskimi usmeritvami in materialnimi možnostmi razvoja se je znižalo število gospodarskih investicij. Iz predloga družbenega plana jih je izpadlo 10 in sicer tistih, ki niso ustrezale družbeno sprejetim kriterijem investicijskih vlaganj s posebnim poudarkom na izvozni usmeritvi, visoki produktivnosti, domačih surovinah in energetsko ter transportno manj zahtevnih programov.

● Na zmanjševanju negospodarskih investicij je razen znižanja povprečne letne stopnje rasti družbenega proizvoda, vplivala še usmeritev 10-odstotnega zaostajanja rasti skupne porabe za rastjo družbenega proizvoda.

● V srednjeročnem obdobju 1981–1985 bo vloženo v razvoj go-

sodarstva, družbene in prostorske infrastrukture okoli 11 milijard dinarjev, računamo po cenah iz leta 1979.

Od planiranih vlaganj je 32 odstotkov namenjenih za razvoj gospodarstva, 21 odstotkov za razvoj družbene in 47 odstotkov za razvoj prostorske infrastrukture. V gospodarstvo bo vloženi okoli 3,5 milijard sredstev, od tega največ 41 odstotkov v industrijo, 39 odstotkov v trgovino, 8 odstotkov v kmetijstvo, ostalih 12 odstotkov v ostale dejavnosti.

● Skupaj je na področju kmetijstva, turizma in uslužnostnih dejavnosti prijavljenih še okoli 13 večjih investicij. Poleg tega pričakujemo, da se bodo ob sprovajanju ustreznih v planu navedenih ukrepov odvijale na teh področjih tudi investicije zasebnega sektorja.

● V razvoj družbene infrastrukture bo vloženi okoli 2,2 milijarde sredstev, od tega največ v usmerjeno izobraževanje in sicer 22,4 odstotka vseh planiranih sredstev, sledi vzgoja in izobraževanje z 21 odstotki in otroško varstvo s 17 odstotki.

● Največji delež sredstev tj. okoli 5 milijard je namenjen stanovanjski izgradnji ter izgradnji prostorske infrastrukture. Od tega bo porabljenih 64 odstotkov planiranih sredstev za stanovanjsko gradnjo in 28 odstotkov za izgradnjo komunalne infrastrukture.

● Na področju stanovanjske gradnje bo potekala gradnja 3195 novih stanovanjskih enot, od tega bo 500 enot zgrajenih v individualni gradnji.

BILI SO MED NAMI

Marija Ivančič

Pred dnevi smo se poslovili od Ivančičeve mame iz Mencingerjeve ulice ob Gradaščici. Njena življenjska pot je bila trdno povezana z ilegalnim delom v Ljubljani, z izročilom Osvobodilne fronte, z vso tisto odločnostjo in hotenji, da se izgradi nova, pravičnejša družbena skupnost, da smo na svoji zemlji svoji gospodarji.

Takoj po okupaciji se je vključila v delo OF in v letu 1941 je bila njena hiša drugi dom za predvojne komuniste in ilegalce, ki so tam imeli sestanke in krožke. In prav v njeni hiši je bila 1.–2. junija 1941 partijska konferenca KPS, ki sta jo pripravila Tone Tomšič in Aleš Bebler. Slednji je v zimi 1941/42 tudi ilegalno živel pri Ivančičevi mami. Po njegovem odhodu v partizane so tudi ilegalno bivali še Boris Zihert, Vlado Krivič, Lidja Šentjanc in Miran Tomšič. Zaradi večje varnosti teh ilegalcev je bilo v hiši zgrajeno tudi tajno skrišališče.

Marija Ivančič je bila aktivno in organizirano vključena v dejavnost OF po liniji VOS-a. Sprejemala in odpremljala je razno ilegalno pošto, ki so jo k njej prinašali ilegalci.

Koncem leta 1943 pa je njen dom postal že tako kompromitiran, da ni več omogočal varnega zavetja za ilegalno dejavnost. Toda Marija Ivančič je nadaljevala z ilegalnim delom za OF kot Vosovka vse do konca vojne. Med vojno pa je izgubila tudi sina Stojana, ki je kot 16 letni fant odšel v partizane in 1944. leta kot borec Cankarjeve brigade padel. Ivančičeva mame danes ni več med nami, ostaja pa neizbrisen spomin na pogumno in zavedno ženo, aktivistko, nosilko partizanske spomenice 1941 in več visokih odlikovanj!